DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

13. januar 2005 *

I sag C-254/03 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i Domstolens statut, iværksat den 13. juni 2003,

Eduardo Vieira SA ved abogados J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier og D. Domínguez Pérez,

appellant,

den anden part i appelsagen:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved S. Pardo Quintillán, som befuldmægtiget, bistået af avocats J. Rivas-Andres og J. Gutiérrez Gisbert, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt i første instans,

* Processprog: spansk.

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne N. Colneric (refererende dommer), J.N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič og E. Levits,

generaladvokat: A. Tizzano
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 16. september 2004,

afsagt følgende

Dom

1 I appelskriftet har Eduardo Vieira SA (herefter »SAEV«) nedlagt påstand om ophævelse af den dom, der blev afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 3. april 2003, Vieira m.fl. mod Kommissionen (forenede sager T-44/01, T-119/01 og T-126/01, Sml. II, s. 1209, herefter »den appellerede dom«), for så vidt som Retten frifandt Kommissionen for SAEV's påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 19. marts 2001 om at nedsætte støtten tildelt projekt ARG/ESP/SM/26-94 med henblik på stiftelse af et blandet selskab inden for rammerne af aftalen om forbindelserne mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Argentinske Republik på havfiskeriområdet (herefter »den anfægtede beslutning«).

Retsforskrifter

Aftalen om forbindelserne mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Argentinske Republik på havfiskeriområdet

2 Aftalen om forbindelserne mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Argentinske Republik på havfiskeriområdet (herefter »fiskeriaftalen«) blev godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 3447/93 af 28. september 1993 (EFT L 318, s. 1).

3 Fiskeriaftalens artikel 5, stk. 1 og 2, bestemmer:

»1. Parterne skaber gunstige betingelser for oprettelse i Argentina af virksomheder med kapital med oprindelse i en eller flere af Fællesskabets medlemsstater samt stiftelse af blandede selskaber og fællesforetagender med henblik på i fællesskab at udnytte og i givet fald forarbejde de argentinske fiskeressourcer på de betingelser, der er fastlagt i protokol nr. 1 og bilag I og II.

2 Argentina giver de enheder, der er nævnt i stk. 1, adgang til de fiskerimuligheder, der er omhandlet i protokol nr. 1 til aftalen, i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I til IV.«

4 Aftalens artikel 2, litra e), definerer et »blandet selskab« som »et privatretligt selskab stiftet af én eller flere EF-redere og én eller flere argentinske fysiske eller juridiske personer på grundlag af en aftale om blandet selskab med henblik på at udnytte og i givet fald forarbejde argentinske fiskeressourcer med sigte på i første række at forsyne Fællesskabets marked«.

5 I henhold til aftalens artikel 5, stk. 3, medfører oprettelsen af et blandet selskab i princippet en overførsel af et EF-fartøj. Dette fartøj slettes altså af Fællesskabets register.

6 Fiskeriaftalens artikel 6 har følgende ordlyd:

»Parterne udvælger projekterne vedrørende fællesforetagender, oprettelse af virksomheder og blandede selskaber, der er omhandlet i artikel 5, og som får tilladelse til at tage de mængder, der er nævnt i protokol nr. 1. Projekterne udvælges i overensstemmelse med retningslinjerne og kriterierne i bilag III.«

7 Aftalens artikel 7, stk. 1, bestemmer:

»Med henblik på at fremme oprettelsen af sådanne virksomheder, som er omhandlet i artikel 5, ydes der i overensstemmelse med bestemmelserne i protokol nr. 1 finansiel støtte til de projekter, parterne udvælger i overensstemmelse med artikel 6.«

8 Punkt 2 i aftalens bilag III bestemmer, at projekter til oprettelse af blandede selskaber forelægges for Kommissionen af medlemsstaterne »i overensstemmelse med Fællesskabets forskrifter«.

9 Af det nævnte bilags punkt 3 fremgår det, at Fællesskabet forelægger listen over projekter, der eventuelt er berettiget til finansiel støtte, for Den Blandede Komité. Af samme bestemmelse fremgår det, at:

»Den Blandede Komité vurderer projekterne efter følgende kriterier:

a) passende teknologisk udstyr til, at de foreslåede fiskeriaktiviteter kan gennemføres

b) arter og fangstområder

c) fartøjernes moderne udstyr

d) samlede investeringsomkostninger til projektet

e) investeringsomkostninger til fabrikker på land

f) EF-redernes og eventuelt den argentinske reders erfaringer på fiskeriområdet.«

10 I punkt 4 og 5 i fiskeriaftalens bilag III bestemmes det, at projekterne godkendes af »den argentinske myndighed og Fællesskabet« efter anbefaling fra Den Blandede Komité.

11 Protokol nr. 1 til aftalen har titlen »Fiskerimuligheder og finansiel støtte«. Artikel 1 heri fastsætter de årlige fangstbegrænsninger for de i aftalen nævnte overskudsarter (torsk (macruronus magellanicus), blæksprutter Illex spp., torsk (salilota australis) og/eller langhale) og ikke-overskudsarter (kulmule).

12 Blandede selskaber har lov til at fange overskudsarterne og ikke-overskudsarterne inden for de i protokol nr. 1 fastsatte begrænsninger (fiskeriaftalens artikel 6) og ydes finansiel støtte i overensstemmelse med bestemmelserne i protokollen (aftalens artikel 7).

13 Det fremgår af protokollens artikel 3:

»1. [...] Fællesskabet [yder] finansiel støtte til oprettelse af blandede selskaber [...].

Denne finansielle støtte, [...] er bestemt til EF-rederen og skal dække en del af dennes finansielle bidrag til oprettelse af et blandet selskab, [...] og/eller til at slette de pågældende fartøjer af EF's register.

2. For at tilskynde til oprettelse og udvikling af blandede selskaber yder Fællesskabet et blandet selskab, der er oprettet i Argentina, en finansiel støtte, som svarer til femten (15) procent af det beløb, der er ydet EF-rederen. [...]

[...]

4. Bestemmelserne vedrørende ansøgning om og de nærmere bestemmelser for udbetaling af fællesskabsstøtten til EF-rederen, der er fastsat i stk. 1, skal svare til Fællesskabets forskrifter på området.

[...]«

Fællesskabsbestemmelser vedrørende blandede selskaber i fiskerisektoren

14 Den 18. december 1986 vedtog Rådet forordning (EØF) nr. 4028/86 om fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne (EFT L 376, s. 7). Det fremgår af artikel 21a-21d i forordningen, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3944/90 af 20. december 1990 (EFT L 380, s. 1), nr. 2794/92 af 21. september 1992 (EFT L 282, s. 3) og nr. 3946/92 af 19. december 1992 (EFT L 401, s. 1) (herefter »forordning nr. 4028/86«), at Kommissionen har mulighed for at yde finansiel støtte til fiskeriprojekter for blandede selskaber i en størrelsesorden, der varierer alt efter de omhandlede skibes størrelse og alder, såfremt projektet opfylder de i forordningen fastsatte betingelser.

15 Et »blandet selskab« er i artikel 21a i forordning nr. 4028/86 defineret som et privatretligt selskab »mellem en eller flere redere i Fællesskabet og en eller flere partnere i et tredjeland, [...] når sigtet med selskabet er at udnytte og øge værdien af fiskeressourcerne i farvande, der henhører under disse tredjelandes overhøjhed og/eller jurisdiktion, med sigte på i første række at forsyne Fællesskabets marked«. Kommissionen tildeler støtte til projekter for blandede selskaber »til at dække fællesskabspartnerens eller fællesskabspartnernes finansielle deltagelse svarende til den kapital, der er investeret i det blandede selskab« (artikel 21c, stk. 1).

16 Artikel 44 i forordning nr. 4028/86, som var gældende frem til den 31. december 1993, bestemmer:

»I tidsrummet for Fællesskabets intervention skal den myndighed eller det organ, der er udpeget hertil af den pågældende medlemsstat, på Kommissionens anmodning tilsende denne alle bevisdokumenter og andre dokumenter, hvoraf det fremgår, at de finansielle eller andre betingelser, som er fastsat for hvert enkelt projekt, er opfyldt. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 47 beslutte, at støtten skal suspenderes, nedsættes eller bortfalde:

— hvis projektet ikke gennemføres som planlagt, eller

— hvis visse af de fastsatte betingelser ikke er opfyldt, eller

[...]«

17 Med vedtagelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 2080/93 af 20. juli 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (EFT L 193, s. 1) samt (EF) nr. 3699/93 af 21. december 1993 om kriterier og betingelser for EF-strukturinterventioner inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter (EFT L 346, s. 1) blev reglerne for driften og finansieringen af blandede selskaber indarbejdet i det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF). Medlemsstaterne er herefter ansvarlige for udvælgelsen af de projekter vedrørende blandede selskaber, der skal finansieres. De er ligeledes ansvarlige for driften af og kontrollen med projekterne.

18 I medfør af artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 2080/93 er forordning nr. 4028/86 ophævet med virkning fra den 1. januar 1994. Bestemmelserne i forordning nr. 4028/86 er imidlertid fortsat gældende for ansøgninger om finansiel støtte, der blev indgivet inden denne dato.

19 Artikel 3, stk. 1, tredje led, i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2082/93 af 20. juli 1993 (EFT L 193, s. 20, herefter »forordning nr. 4253/88«), bestemmer, at Kommissionen ved gennemførelsen af målene i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2052/88 inden for rammerne af partnerskabet sikrer sammenhængen mellem fondsstøtten og interventionen via de midler på EF-budgettet, der er afsat til andre aktioner med strukturelt sigte. Ifølge artikel 24 i forordning nr. 4253/88 kan Kommissionen efter en passende undersøgelse af sagen, hvorunder »gennemførelsen af en aktion eller foranstaltning hverken synes at berettige, at der ydes en del af eller hele den bevilgede finansielle støtte« (stk. 1), »nedsætte eller suspendere støtten for aktionen eller den berørte foranstaltning, hvis undersøgelsen bekræfter en uregelmæssighed eller en betydelig ændring, der berører aktionens eller foranstaltningens art eller gennemførelsesvilkår, og som ikke har været forelagt Kommissionen til godkendelse« (stk. 2).

20 I medfør af artikel 54 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene (EFT L 161, s. 1) er forordning nr. 4253/88 ophævet med virkning fra den 1. januar 2000, »jf. dog artikel 52, stk. 1«. Af denne sidstnævnte bestemmelse fremgår det, at forordning nr. 1260/1999 ikke er »til hinder for, at en intervention, som [...] Kommissionen har godkendt på grundlag af forordning [...] nr. 4253/88 [...] videreføres eller ændres, herunder ophæves helt eller delvis«.

De faktiske omstændigheder

21 De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagen for Retten, er i den appellerede dom beskrevet som følger:

»18 Inden for rammerne af fiskeriaftalen præsenterede det spanske selskab [SAEV] et projekt om oprettelse af et blandet selskab Vieira Argentina SA (herefter »VASA«) bestående af SAEV og en argentinsk skibsreder. Projektet angik fiskeri af fiskearten légine australe. EF-fartøjet Ibsa Cuarto, efterfølgende omdøbt til Vieirasa XII, skulle være tilknyttet projektet.

19 Ved skrivelse af 13. oktober 1994 meddelte Kommissionen SAEV, at projektet ikke kunne tages i betragtning, da den omhandlede fisketype ikke var blandt de fiskearter, der var dækket af fiskeriaftalen.

20 Ved skrivelse af 20. oktober 1994 fremsendte de spanske myndigheder herefter til Kommissionen de dokumenter, som de havde fået af sagsøgeren, og som

redegjorde for en ændret fangstplan. Denne plan nævnte fangsten inden for den argentinske eksklusive økonomiske zone af overskudsarter nævnt i protokol nr. 1 til fiskeriaftalen, nemlig torsk (macruronus magellanicus), langhale og torsk (salilota australis).

21 Ved skrivelse af 8. december 1994 meddelte Kommissionen SAEV, at selskabets projekt den 5. og 6. december 1994 ikke var blevet anbefalet af Den Blandede Komité, idet det argentinske selskab insisterede på at bibeholde légine australe (som ikke er nævnt i fiskeriaftalen) som en del af fangstplanerne i projektet, der er forelagt for de argentinske myndigheder.

22 Ved telefax af 12. december 1994 meddelte SAEV Kommissionen, at selskabets argentinske partner »i et brev til Det Argentinske Generaldirektorat for Fiskeri og Landbrug den 24. november 1994 havde afstået fra fiskeri af légine australe«.

23 Ved beslutning nr. 14/95 af 14. juli 1995 godkendte de argentinske myndigheder projektet og udstedte en fiskeritilladelse til fartøjet Vieirasa XII angående overskudsarter, i medfør af hvilken fartøjet kunne fange 1 204 tons langhale, 1 204 tons torsk (salilota australis), 301 tons torsk (macruronus magellanicus) og 301 tons andre arter.

24 Ved skrivelse af 18. juli 1995 anmodede det blandede selskab VASA de argentinske myndigheder om at tilføje en yderligere tilladelse til at fiske légine australe til fiskeritilladelsen udstedt i medfør af fiskeriaftalen.

25 Ved beslutning af 25. juli 1995 (herefter »beslutningen om tildeling af finansiel støtte [...]«) godkendte Kommissionen tildelingen af finansiel støtte til det af SAEV fremlagte projekt (projekt ARG/ESP/SM/26-94) »under de betingelser, der er fastsat i bestemmelserne i [fiskeriaftalen] [...], i den relevante fællesskabslovgivning og i bestemmelserne i bilagene« (artikel 1).

26 Bilag I til beslutningen om tildeling af finansiel støtte af 25. juli 1995 fastlægger den tildelte støtte til SAEV til 1 881 936 ECU. Bilaget fastlægger ligeledes størrelsen af den finansielle støtte til det blandede selskab VASA, som modtager en støtte svarende til 15% af det beløb, som tildeltes SAEV, nemlig 282 290,4 ECU. Den samlede støtte til projektet udgjorde således 2 164 226,4 ECU.

27 Det bestemmes endvidere i bilag I til beslutningen om tildeling af finansiel støtte af 25. juli 1995:

»Ingen ændring af indholdet af dette bilag kan ske uden forudgående godkendelse fra de argentinske myndigheder og uden Kommissionens samtykke.«

28 Ved beslutning af 14. november 1995 tildelte de argentinske myndigheder fartøjet Vieirasa XII en endelig fiskeritilladelse, hvorved de nedsatte fangsten af overskudsarter til 750 tons langhale, 230 tons torsk (salilota australis) og 230 tons torsk (macruronus magellanicus) samt indføjede en ny fiskeritilladelse på 1 800 tons légine australe.

29 Den 27. juni 1996 udbetalte Kommissionen den første del (80%) af støtten.

30 Fartøjet *Vieirasa XII* forlod endeligt de argentinske farvande den 5. juli 1996 med henblik på fiskeri i internationalt farvand.

31 SAEV fremsatte den 25. februar 1997 en anmodning om betaling af den resterende støtte.

32 Ved skrivelse af 21. april 1998 meddelte Kommissionen SAEV, at proceduren for nedsættelse af fællesskabsstøtte kunne iværksættes i mangel af tilfredsstillende svar fra SAEV's side. Kommissionen var i skrivelsen af den opfattelse, at fartøjet ved at have forladt argentinske farvande den 5. juli 1996 havde overtrådt artikel 5, stk. 1, i fiskeriaftalen samt artikel 3, stk. 1, i protokol nr. 1 hertil, eftersom blandede selskaber oprettes med henblik på udnyttelse og i givet fald forarbejdelse af argentinske fiskeressourcer.

33 I skrivelse af 19. maj 1998 fremlagde SAEV sine bemærkninger. Selskabet forklarede deri, hvorfor det fandt, at betingelserne for tildeling af støtte ikke var blevet overtrådt.

34 SAEV blev i Kommissionens skrivelse af 9. juni 1999 informeret om, at Kommissionen fandt, at »forklaringerne fremsat i skrivelsen af 19. maj 1998 ikke gjorde det muligt at fastslå, at fællesskabslovgivningen var blevet overholdt, men derimod bekræftede, at fartøjet havde forladt argentinsk farvand den 5. juli 1996«. Af disse grunde forklarede Kommissionen, at den »[havde] besluttet at nedsætte den tildelte støtte til projektet«. Skrivelsen beskrev metoden for beregning af nedsættelsen og fastslog, at 355 477 EUR skulle tilbagebetales til Kommissionen. Det anførtes, at såfremt SAEV ikke indvilgede i den foreslåede løsning, så Kommissionen sig nødsaget til at »fortsætte den indledte nedsættelses- og tilbagesøgningsprocedure«.

35 Denne skrivelse blev fulgt af en korrespondance mellem SAEV (skrivelser af 16.7.1999, 21.12.1999 og 5.4.2000) og Kommissionens tjenestegrene (skrivelser af 23.9.1999 og 28.2.2000). Der blev ligeledes holdt møder mellem repræsentanter for SAEV og Kommissionens tjenestegrene.

36 Ved skrivelse af 14. september 2000 meddelte Kommissionen SAEV, at den på baggrund af en ny udregning fandt, at et beløb på 419 446 EUR skulle tilbagebetales.

37 SAEV var af den opfattelse, at Kommissionen ulovligt havde undladt at udbetale den resterende fællesskabsstøtte til selskabet, og opfordrede i skrivelse af 21. september 2000 Kommissionen til at gøre dette.

38 Ved skrivelse af 16. oktober 2000 meddelte Kommissionen SAEV, at proceduren til nedsættelse af den tildelte støtte til EF-rederen var iværksat, og at en beslutning ville blive taget, efter at Den Stående Fiskeristrukturkomité var blevet hørt.

39 Ved [den anfægtede beslutning], der var rettet til Kongeriget Spanien og SAEV, nedsatte Kommissionen den finansielle støtte, som var blevet tildelt selskabet. Artikel 2 i denne beslutning pålægger SAEV at tilbagebetale 419 446 EUR. Beslutningen behandler ikke en eventuel nedsættelse af den støtte, som var blevet tildelt det blandede selskab VASA.

40 Begrundelsen for [den anfægtede beslutning] har følgende ordlyd:

»2. I medfør af artikel 1 i beslutningen [om tildeling af finansiel støtte af 25. juli 1995] blev støtten tildelt under de betingelser, der er fastsat i bestemmelserne i [fiskeriaftalen] [...], i den relevante fællesskabslovgivning og i bestemmelserne i bilagene.

3. Det bestemmes i fiskeriaftalen, særligt i dennes artikel 5, stk. 1, at oprettelsen af et blandet selskab i Argentina har til formål at udnytte de argentinske fiskeressourcer under betingelserne fastlagt i protokol nr. 1 og dennes bilag I og II. Det følger af artikel 6, at blandede selskaber får tilladelse til at fange de mængder, der er nævnt i protokol nr. 1.

4. I punkt 3.2.1 i del B i den af [SAEV] udfyldte og signerede fællesskabsstøtteansøgningsformular fastslås det udtrykkeligt, at Kommissionen kun tildeler finansiel støtte til projekter, som vedrører udnyttelse af fiskeressourcerne i farvande, der befinder sig under det omhandlede tredjelands suverænitet eller jurisdiktion.

5. [...]

6. EF-støtten til oprettelse af det omhandlede blandede selskab gjaldt følgelig udelukkende for fiskerfartøjet *Ibsa Cuartos* fiskeri af fiskearter nævnt i bilagene til beslutningen [om tildeling af finansiel støtte af 25. juli 1995], dvs. langhale, torsk (macruronus magellanicus) og torsk (salilota australis) i argentinsk farvand.

7. Efter den 5. juli 1996 afbrød fartøjet *Ibsa Cuarto* sine fiskeriaktiviteter i den argentinske eksklusive økonomiske zone, og fartøjet begyndte igen at operere i internationalt farvand med fiskeri af légine australe uden forudgående at have kontaktet Kommissionen og uden dennes tilladelse.«

41 Efter at have bemærket, at den havde taget disse forhold i betragtning, fastslår Kommissionen den 2. juli 1997 i punkt 9 i [den anfægtede beslutning], at SAEV ikke har overholdt betingelserne for tildeling af finansiel støtte. Kommissionen foretager herefter i punkt 10-13 i beslutningen udregningen af nedsættelsen af støtten. Den fastslår indledningsvis, at SAEV i medfør af skalaen fastlagt i forordning nr. 3699/93 har ret til en støtte på 688 187 EUR på grund af den endelige overførsel af fartøjet *Vieirasa XII* til det blandede selskab. Den resterende støtte, som selskabet var blevet tildelt ved beslutningen om tildeling af finansiel støtte af 25. juli 1995, udgjorde således 1 193 749 EUR (1 881 936 – 688 187). Da fartøjet *Vieirasa XII* ikke havde fisket i argentinske farvande i mere end 12 måneder (ud af de 36 planlagte måneder), konstaterede Kommissionen, at SAEV kun havde ret til en tredjedel af de 1 193 749 EUR, dvs. 397 916 EUR. Den samlede støtte reduceredes således ifølge Kommissionen til 1 086 103 EUR (397 916 + 688 187). SAEV, som allerede havde modtaget 80% af støtten (1 505 549 EUR), skulle derfor tilbagebetale 419 446 EUR til Kommissionen.«

Retsforhandlingerne ved Retten og den appellerede dom

22 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 8. juni 2001 anlagde SAEV sag med påstand om annullation af den anfægtede beslutning.

23 Ved den appellerede dom frifandt Retten Kommissionen og pålagde appellanten at betale sagens omkostninger.

Påstandene i appelsagen

24 SAEV har nedlagt følgende påstande:

— Appellen antages til realitetsbehandling.

— Den appellerede dom ophæves.

— Kommissionen tilpligtes at betale samtlige omkostninger såvel i sagen for Domstolen som i sagen for Retten.

25 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at appellens første anbringende, andet anbringende, andet led, tredje anbringende og femte anbringende åbenbart må afvises.

— Appellen eller i givet fald den del af appellen, der antages til realitetsbehandling, forkastes.

— Appellanten tilpligtes at betale omkostningerne ved sagens behandling ved Domstolen.

Om appellen

26 SAEV har til støtte for sin appel fremført følgende seks anbringender om tilsidesættelse af fællesskabsretten

— tilsidesættelse af fiskeriaftalen med hensyn til hjemmelen for den anfægtede beslutning

— tilsidesættelse af fiskeriaftalen med hensyn til Den Blandede Komités og de argentinske myndigheders rolle

— tilsidesættelse af fiskeriaftalen med hensyn til anvendelsen af artikel 44 i forordning nr. 4028/86 under proceduren til nedsættelse af den finansielle støtte

— tilsidesættelse af fiskeriaftalen med hensyn til anvendelsen af forordning nr. 3699/93 ved beregningen af størrelsen af nedsættelsen af den finansielle støtte

— tilsidesættelse af fiskeriaftalen med hensyn til force majeure

— tilsidesættelse af fiskeriaftalen med hensyn til nødvendigheden af at opnå tilladelse fra Kommissionen for at kunne forlade den argentinske fiskerizone.

Det første anbringende

Parternes argumenter

27 SAEV har anfægtet Rettens vurdering i den appellerede doms præmis 94, hvori det udtales, at »[d]a tildelingen af støtte således med rette var hjemlet i bl.a. forordning nr. 4253/88, havde Kommissionen materiel kompetence til at vedtage de anfægtede beslutninger i henhold til denne forordning, særligt artikel 24 heri«.

28 SAEV har gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at beslutningen om tildeling af finansiel støtte er truffet i medfør af forordning nr. 4253/88, da beslutningen henviser til »den relevante fællesskabslovgivning«.

29 SAEV har anført, at fiskeriaftalen ikke indeholder nogen specifik bestemmelse angående en mulig nedsættelse eller bortfald af finansiel støtte. I betragtningerne til selve beslutningen om tildeling af finansiel støtte er alene forordning nr. 3447/93 nævnt, og der er ikke nævnt andre fællesskabsbestemmelser. Fiskeriaftalen forekommer således i princippet at være den eneste hjemmel for denne beslutning.

30 Kommissionen har gjort gældende, at dette anbringende må afvises, fordi det grundlæggende er identisk med det anbringende, der er fremført for første instans.

31 Kommissionen har med hensyn til sagens realitet navnlig gjort gældende, at henvisningen til den relevante fællesskabslovgivning — således som Retten fastslog — særligt skal forstås som en henvisning til forordning nr. 4253/88. Denne forordning finder i henhold til artikel 3, stk. 1, tredje led, anvendelse på forskellige interventioner via de midler på EF-budgettet, der er afsat til andre aktioner med strukturelt sigte. Den finansielle støtte, der ydes til oprettelse af blandede selskaber inden for rammerne af fiskeriaftalen, har et strukturelt sigte.

Domstolens bemærkninger

— Formaliteten med hensyn til anbringendet

32 Det bemærkes, at når en appellant anfægter Rettens fortolkning eller anvendelse af fællesskabsretten, kan de retlige spørgsmål, der blev vurderet i første instans, blive diskuteret på ny i forbindelse med en appel. Hvis appellanten således ikke kunne grunde sin appel på anbringender og argumenter, som allerede er blevet fremført for Retten, ville appelsagen delvist blive berøvet sin mening (jf. kendelse af 11.11.2003, sag C-488/01 P, Martinez mod Parlamentet, Sml. I, s. 13355, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).

33 Det fremgår imidlertid af artikel 225 EF, artikel 58, stk. 1, i Domstolens statut og artikel 112, stk. 1, første afsnit, litra c), i Domstolens procesreglement, at et appelskrift præcist skal angive, hvilke elementer der anfægtes i den dom, som påstås ophævet, samt de retlige argumenter, der særligt støtter denne påstand (jf. kendelsen i sagen Martinez mod Parlamentet, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).

34 I nærværende sag tilsigtes det med første anbringende at rejse tvivl om Rettens stillingtagen til et retligt spørgsmål, som blev forlagt den, nemlig fortolkningen af bestemmelserne dels i fiskeriaftalen, dels i beslutningen om tildeling af finansiel støtte. SAEV har netop præcist angivet den retlige fejl, som Retten beskyldes for at have begået, og kritiseret den fortolkning af fællesskabsretten, som Retten foretog.

35 Det første anbringende kan således antages til realitetsbehandling.

— Om anbringendet er begrundet

36 Artikel 3, stk. 4, i protokol nr. 1 til fiskeriaftalen fastslår, at bestemmelserne vedrørende de nærmere bestemmelser for udbetaling af fællesskabsstøtten til EF-rederen, der er fastsat i artiklens stk. 1, skal svare til Fællesskabets forskrifter på området.

37 Artikel 1, stk. 1, i beslutningen om tildeling af finansiel støtte bestemmer således, at den finansielle støtte tildeles under de betingelser, der bl.a. er fastsat i den relevante fællesskabslovgivning.

38 I anden betragtning til denne beslutning om tildeling af finansiel støtte henvises der til formålene i Fællesskabets strukturpolitik inden for fiskerisektoren. Henvisningen til den relevante fællesskabslovgivning i beslutningens artikel 1 må derfor forstås som en henvisning til lovgivningen vedrørende aktioner med strukturel sigte.

39 Artikel 24 i forordning nr. 4253/88, der har overskriften »nedsættelse, suspension og ophævelse af støtten«, vedrører bl.a. finansiel støtte med strukturelt sigte. Som det fremgår af den nævnte forordnings titel og dens artikel 3, stk. 1, er ikke blot finansiel støtte, der finansieres af strukturfonde, omfattet af denne artikel 24, men også finansiel støtte, der finansieres via midler på EF-budgettet, der er afsat til andre aktioner med strukturelt sigte, såsom de aktioner, der er omhandlet i nærværende sag.

40 Retten fastslog således med rette i den appellerede doms præmis 92, at henvisningen til »den relevante fællesskabslovgivning« særligt skal forstås som en henvisning til forordning nr. 4253/88.

41 Det følger af det ovenfor anførte, at det første anbringende bør forkastes.

Det andet anbringende

Parternes argumenter

42 Det andet anbringende omfatter to led.

43 SAEV har med det første led gjort gældende, at Retten tilsidesatte fællesskabsretten og fiskeriaftalen ved at fastslå, at Kommissionen ikke var forpligtet til at høre Den Blandede Komité. SAEV har kritiseret Rettens vurdering i den appellerede doms præmis 104-106, hvorefter »fiskeriaftalen består af to dele: den internationale del, der vedrører samarbejdet mellem Fællesskabet og Den Argentinske Republik, og fællesskabsdelen, som bl.a. angår Kommissionens finansielle støtte til EF-redere med

henblik på oprettelsen af blandede selskaber inden for rammerne af fiskeriaftalen«, og »tildelingen af finansiel støtte til EF-redere med henblik på de udvalgte projekter [er] en ensidig handling fra Fællesskabets side, som derfor vedrører fællesskabsdelen i fiskeriaftalen«. SAEV har i denne forbindelse henvist til en anden fiskeriaftale, som Fællesskabet har indgået, der i modsætning til den i denne sag omhandlede aftale fastsætter langt mere begrænsede kompetencer for Den Blandede Komité. SAEV har gjort gældende, at det ikke kan undlades at høre Den Blandede Komité, i det mindste med henblik på en vejledende udtalelse.

44 Kommissionen har bl.a. anført, at hverken fiskeriaftalen, forordning nr. 3447/93 eller den relevante fællesskabslovgivning indeholder nogen bestemmelse, hvorefter en obligatorisk høring af Den Blandede Komité kræves med henblik på nedsættelse eller ophævelse af den finansielle støtte, som Fællesskabet yder.

45 Appellanten har med det andet anbringendes andet led gjort gældende, at Retten tilsidesatte fællesskabsretten og fiskeriaftalen ved at fastslå, at Kommissionen ikke var forpligtet til at høre de argentinske myndigheder forud for nedsættelsen af den finansielle støtte. SAEV har anført, at fodnote 1 i bilag I til beslutningen om tildeling af finansiel støtte indeholder en påmindelse om, at »ingen ændring af indholdet i dette bilag kan foretages uden forhåndstilsagn fra de argentinske myndigheder og uden accept fra Kommissionen«. Denne påmindelse vedrører imidlertid også størrelsen af den tildelte støtte.

46 Kommissionen har gjort gældende, at dette led må afvises, fordi appellanten blot har gentaget de argumenter, der er fremført for Retten, og at det under alle omstændigheder må forkastes.

Domstolens bemærkninger

47 Uden at det er fornødent at tage stilling til formalitetsindsigelsen vedrørende dette anbringende, bemærkes, at det under alle omstændigheder bør forkastes.

48 Som generaladvokaten med rette har bemærket i punkt 52-56 og 62 i forslaget til afgørelse, er ydelse af finansiel støtte en opgave, som fiskeriaftalen overlader til fællesskabsmyndighederne alene.

49 Da der ikke er nogen forpligtelse for Kommissionen til at høre Den Blandede Komité eller de argentinske myndigheder vedrørende tildeling af en sådan ydelse, kan det heller ikke gøres gældende, at der foreligger en sådan forpligtelse vedrørende retsakter af det modsatte indhold.

50 Det andet anbringende bør derfor forkastes.

Det tredje anbringende

Parternes argumenter

51 SAEV har med sit tredje anbringende gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at afvise annullationsanbringendet vedrørende anvendelsen af bestemmelserne om nedsættelse af finansiel støtte. Selskabet har gjort gældende, at Kommissionen anvendte artikel 44 i forordning nr. 4028/86, der er ophævet ved forordning

nr. 2080/93 (som trådte i kraft den 1.1.1994). Kommissionen hørte således den 20. november 2000 Den Stående Fiskeristrukturkomité i medfør af artikel 44 og 47 i forordning nr. 4028/86. På dagsordenen for denne komité var der opført punktet »behandling og udtalelse med afstemning — proceduren i artikel 44 i forordning (EF) nr. 4028/86 (Forvaltningskomitéen)«. Betegnelsen af dette punkt er i fuldstændig modsætning til Rettens konklusion, idet Retten i den appellerede doms præmis 158 fastslog, at »[d]et forhold, at Kommissionen hørte en komité, som skal høres i medfør af forordning nr. 4028/86, [ikke beviser], at den anfægtede beslutning [...] blev udstedt i henhold til denne forordning«.

52 Kommissionen har gjort gældende, at dette anbringende må afvises, fordi appellanten dels gentager de argumenter, der er fremført for Retten, dels igen fremlægger et påstået bevis, dagsordenen, der allerede er blevet vurderet af Retten.

53 Kommissionen har med hensyn til realiteten anført, at anvendelsen af proceduren i artikel 44 i forordning nr. 4028/86 var frivillig, ikke var til skade for appellanten og udgjorde en supplerende sikkerhed for upartiskhed.

Domstolens bemærkninger

54 SAEV tilsigter med sit tredje anbringende at stille spørgsmålstegn ved Rettens vurdering i den appellerede doms præmis 158, der, for så vidt som den drager en retlig konklusion af en faktisk omstændighed, må anses for en retlig kvalifikation, som er underlagt Domstolens kontrol.

55 Retten begik imidlertid ikke nogen retlig fejl ved at fastslå, at en høring af en komité, som skal høres i medfør af forordning nr. 4028/86, ikke i sig selv er tilstrækkelig til,

at retsgrundlaget for den anfægtede beslutning, der blev truffet efter denne høring, omfatter denne forordning.

56 Det tredje anbringende bør derfor forkastes.

Det fjerde anbringende

Parternes argumenter

57 SAEV har med sit fjerde anbringende gjort gældende, at Retten i den appellerede doms præmis 159 anerkendte, at Kommissionen anvendte støtteskalaen i forordning nr. 3699/93. SAEV har anført, at Kommissionen imidlertid ikke lod sig inspirere af bestemmelserne i denne forordning analogt, således som Retten fastslog i sin doms præmis 163, men anvendte skalaen direkte. Kommissionen anvendte således to forskellige forordninger, forordning nr. 4028/86, i nærværende sag forordningens artikel 44, med hensyn til proceduren og forordning nr. 3699/93 ved beregningen af nedsættelsens størrelse. Kommissionen burde imidlertid have beregnet en nedsættelse, der var inspireret af skalaen i forordning nr. 3699/93, men uden at gå uden for fiskeriaftalens rammer og under hensyntagen til de skalaer, der er fastsat deri.

58 Anvendelse af skalaen i forordning nr. 3699/93 på selskaber, der er omfattet af den ordning, der er indført ved fiskeriaftalen, skaber en forskelsbehandling, idet man for de blandede selskaber går ud fra en skala, der er meget lavere end skalaen i fiskeriaftalen.

59 Retten begik derfor en retlig fejl ved ikke at erkende, at Kommissionen burde have beregnet nedsættelsen på grundlag af den støtte, der var ydet det blandede selskab i medfør af fiskeriaftalen, idet den pålagde det blandede selskab en nedsættelse på 50%, svarende til den nedsættelse, der var fastsat i forordning nr. 3699/93, og Retten burde ikke have anvendt denne forordning direkte.

60 Ved anvendelsen af skalaen i forordning nr. 3699/93 pålagdes støttemodtageren en supplerende sanktion.

61 Kommissionen var ikke berettiget til at anvende denne skala, idet fiskeriaftalen ikke indeholder nogen henvisninger til den generelle lovgivning på dette specifikke punkt.

62 Kommissionen har anført, at Retten i den appellerede doms præmis 157 fastslog, at »hverken forordning nr. 4028/86 eller forordning nr. 3699/93 udgør [...] hjemmelsgrundlaget for den anfægtede beslutning«. Kommissionen anvendte ikke disse forordninger, men lod sig blot inspirere af dem analogt.

Domstolens bemærkninger

63 SAEV har med sit fjerde anbringende i det væsentlige gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved ikke at erkende, at Kommissionen ikke burde have anvendt forordning nr. 3699/93 direkte.

64 SAEV har imidlertid ikke bestridt Rettens vurdering i den appellerede doms præmis 163, hvorefter Kommissionen kun var bundet af proportionalitetsprincippet ved udregningen af det endelige støttebeløb til appellanten.

65 Det var således udelukkende på grundlag af proportionalitetsprincippet, at Retten fastslog, at Kommissionen med god ret kunne lade sig inspirere af bestemmelserne i forordning nr. 3699/93 analogt ved fastsættelsen af beløbet til appellanten i forbindelse med overførslen af båden.

66 Selv om SAEV har anført, at Retten begik en retlig fejl ved at anerkende, at Kommissionen var berettiget til at anvende skalaen i forordning nr. 3699/93, har selskabet imidlertid ikke anført, hvorledes en sådan anvendelse udgør en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

67 Det fjerde anbringende bør derfor forkastes.

Det sjette anbringende

Parternes argumenter

68 Med sit sjette anbringende, der skal behandles før det femte, kritiserer SAEV Retten for at have tilsidesat fiskeriaftalen ved i den appellerede doms præmis 124 og 125 at

udtale, at appellanten havde en forpligtelse til at informere Kommissionen om de problemer, der var opstået ved udførslen af projektet, og at appellanten skulle have opnået forudgående tilladelse fra Kommissionen, før fartøjet forlod den argentinske fiskerizone, selv om selskabet havde udtrykkelig tilladelse fra den kompetente argentinske myndighed, der var forpligtet til at informere Kommissionen om denne situation under møderne i Den Blandede Komité.

69 Rettens påstand i den appellerede doms præmis 124 om, at korrekt information ville have gjort det muligt for Kommissionen i medfør af fiskeriaftalens artikel 9, stk. 1, at træffe eventuelle foranstaltninger for at tilpasse fiskeriaftalen til de nye omstændigheder, kan ikke accepteres. Kommissionen havde fuldt kendskab til omstændighederne og til de bevarelsesforanstaltninger, som den argentinske myndighed traf, fordi foreningen af de berørte blandede selskaber havde forelagt Rådet og Kommissionen en anmodning om at træffe sådanne foranstaltninger.

70 Kommissionen har i denne forbindelse henvist til ordlyden af artikel 24 i forordning nr. 4253/88, hvorefter Kommissionen kan nedsætte eller suspendere den finansielle støtte, hvis undersøgelsen viser en uregelmæssighed eller en betydelig ændring, som ikke har været forelagt den til godkendelse. Selv hvis det af fiskeriaftalen udledes, at Kommissionen som slutresultatet under møderne i Den Blandede Komité af den argentinske myndighed bliver informeret om, at en båd har forladt de argentinske farvande, har appellanten tilsidesat den informations- og loyalitetsforpligtelse, der påhviler støttemodtagerne af fællesskabsstøtte.

Domstolens bemærkninger

71 Det fremgår af bilag I til beslutningen om tildeling af støtte, at ingen ændring af indholdet af bilaget kan ske uden forudgående godkendelse fra de argentinske myndigheder og uden Kommissionens samtykke.

72 Henvisningen til det af SAEV præsenterede ændrede projekt (ARG/ESP/SM/26-94) om oprettelse af et blandet selskab, der udtrykkeligt foreskriver udnyttelse eller forarbejdning af de argentinske fiskeressourcer, er en del af samme bilag.

73 Retten fastslog derfor med rette i den appellerede doms præmis 125, at de fartøjer, som de blandede selskaber anvendte, ikke måtte forlade den argentinske eksklusive økonomiske zone uden forudgående tilladelse fra Kommissionen.

74 Det sjette anbringende bør derfor forkastes.

Det femte anbringende

Parternes argumenter

75 Appellanten har gjort gældende, at Retten med hensyn til den retlige kvalifikation af visse faktiske omstændigheder som tilfælde af force majeure overså Kommissionens forpligtelser.

76 Retten udtalte i den appellerede doms præmis 145, at Kommissionen i de anfægtede beslutninger ikke behøvede at tage hensyn til, at fiskeressourcerne var udtømt, men

at appellanten burde have anmodet Kommissionen om forudgående tilladelse, inden fartøjet forlod argentinsk farvand.

77 Denne påstand er i strid med Rettens dom af 6. marts 2003, APOL og AIPO mod Kommissionen (forenede sager T-61/00 og T-62/00, Sml. II, s. 635, præmis 72), hvorefter en gældende administrativ praksis, selv om den er uskreven, hvorefter Kommissionen skal undersøge, om der foreligger et tilfælde af force majeure, som bør indebære, at Kommissionen afstår fra at ophæve støtten, kan være bindende for Kommissionen, når det gøres gældende for denne, at der foreligger et tilfælde af force majeure.

78 Appellanten har gjort gældende, at Kommissionen i skrivelse af 28. februar 2000 forekommer at anerkende, at der foreligger et tilfælde af force majeure. Kommissionen anførte selv, at den kunne sidestille fartøjet *Vieirasa XII's* inaktive periode i argentinsk farvand fra den 5. juli 1996 (hvor fartøjet forlod argentinsk farvand) til den 31. december 1996 (hvor det biologisk betingede fiskeristop for légine australe udløb) med en aktivitetsperiode. Det var alene og udelukkende begrundet i force majeure, at båden forlod den argentinske eksklusive økonomiske zone.

79 Kommissionen har anført, at dette anbringende må afvises, fordi det for første instans på intet tidspunkt blev gjort gældende, at der forelå et tilfælde af force majeure.

80 Kommissionen har med hensyn til realiteten gjort gældende, at den aldrig har givet udtryk for, at der kunne foreligge force majeure. Den har anført, at den omstændighed, at båden forlod argentinsk farvand, ikke opfylder de betingelser, der skal opfyldes, for at den eventuelt kan anses for begrundet i force majeure, idet det ikke er bevist, at der forelå »usædvanlige og uforudseelige« omstændigheder. Det kan under alle omstændigheder ikke anses for en uforudseelig omstændighed, at de pågældende fiskebestande bliver udtømt.

Domstolens bemærkninger

81 Anbringendet kan antages til realitetsbehandling. SAEV har i appelskriftets punkt 105 i forbindelse med et anbringende under overskriften »Problemer opstået ved den subsidiære anvendelse af den generelle lovgivning på blandede selskaber« påberåbt sig en modsætning mellem den metode, der anvendes ved beregningen af nedsættelsen af støtten, og den omstændighed, at Kommissionen under sagens behandling havde erkendt, at det udgjorde et tilfælde af force majeure, at fartøjet forlod argentinsk farvand på tidspunktet for de af de argentinske myndigheder ensidigt udstedte fiskeriforbud.

82 Hvad angår realiteten fastslog Retten med rette, at Kommissionen ikke behøvede at tage hensyn til, at fiskeressourcerne var udtømt i de pågældende zoner. Den bemærkede i denne forbindelse, at appellanten under alle omstændigheder burde have anmodet Kommissionen om forudgående tilladelse, inden fartøjet forlod argentinsk farvand. Som det fremgår af gennemgangen af sjette anbringende, er denne udtalelse rigtig. Det ville ikke ændre herpå, hvis de omstændigheder, som SAEV har påberåbt sig, udgjorde et tilfælde af force majeure.

83 Det femte anbringende bør derfor forkastes.

Sagens omkostninger

84 Ifølge procesreglementets artikel 122, stk. 1, træffer Domstolen afgørelse om sagens omkostninger, såfremt appellanten ikke gives medhold. Endvidere bestemmes det i procesreglementets artikel 69, stk. 2, der i henhold til artikel 118 finder anvendelse i appelsager, at det pålægges den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der

er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at SAEV tilpligtes at betale sagens omkostninger, og denne har tabt sagen, bør det pålægges SAEV at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Første Afdeling):

1) Appellen forkastes.

2) Eduardo Vieira SA betaler sagens omkostninger.

Underskrifter